

Sygn. akt II K 70/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – **SSR Agnieszka Knade - Plaskacz**

Protokolant – sekr. sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora – ----

po rozpoznaniu w dniu 18/06/2018 roku

sprawy:

S. B.

s. J. i C. z domu Glut

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w okresie od lipca 2017r. do stycznia 2018r. w C. będąc zobowiązanym ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Chełmnie z dnia (...). sygn. akt III RC(...) do bieżącegołożenia na utrzymanie małoletniej córki W. B. w łącznej kwocie 300 zł miesięcznie nie wywiązywał się z tego obowiązku, a powstała w wyniku tego zaległość stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

orzeka:

I. ustalając, że czynu dopuścił się od 15 września 2017 roku na podstawie art. 66§1i2kk w zw. z art. 67§1kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **S. B.** na okres 1 (jednego) roku próby od uprawomocnienia się wyroku;

II. na podstawie art.67§ 2 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

III. na podstawie art.67§ 3kk i art.72§ 1pkt 3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązkułożenia na utrzymanie na rzecz małoletniej córki W. B.

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70 zł (siedemdziesiąt złotych) oraz zwalnia go od ponoszenia opłaty.

Sygn. akt II K 70/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. jest ojcem W. B.. Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Chełmnie z dnia (...). sygn. akt III RC (...) został zobowiązany dołożenia na rzecz małoletniej córki renty alimentacyjnej w wysokości 300 złotych miesięcznie.

Oskarżony od czerwca 2017 roku nie zapłacił ani jednej raty alimentacyjnej zasądzonej wyrokiem. Utrzymuje jednak stały i osobisty kontakt z dzieckiem, pomaga w wychowywaniu dziecka i dokłada się do wydatków związanych z córką. Matka dziecka otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego.

Dowód: akta egzekucyjne w sprawie Kmp 86/09 k. 15, zeznania świadka S. G. – k. 7, odpis ugody w sprawie III RC (...) – k. 16

S. B. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny w okresie: od dnia 28 czerwca (...). do dnia 15 września 2017 r. (wyłączony z powodu nieusprawiedliwionego niestawiennictwa).

Dowód: informacja z PUP. – k. 12

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie był karany, posiada wykształcenie zawodowe, pracuje na ¼ etatu, posiada jedno dziecko.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego – k. 27, dane osobo poznawcze - k.26, karta karna – k. 25

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci: zaświadczenia od komornika, odpisu orzeczenia, informacji z Powiatowego Urzędu Pracy, danych o karalności oraz w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka.

Dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych nie budzą wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości, ani wiarygodności żadnego z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy. Wyjaśnienia oskarżonego są spójne i wiarygodne, podobnie jak zeznania świadka.

Jak stanowi art. 209 § 1 k.k. odpowiedzialności podlega ten kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

S. B. był zobowiązany ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Chełmnie z dnia 28.07.2008r. sygn. akt III RC (...)do bieżącego łożenia na utrzymanie małoletniej córki W. B. w łącznej kwocie 300 zł miesięcznie.

Prokurator złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania. W zarzucie wskazał, że S. B. nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego w okresie od lipca 2017r. do stycznia 2018r, a powstała w wyniku tego zaległość stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. Sąd zmodyfikował okres niealimentacji uznając, że oskarżony dopuszczał się popełnienia czynu zabronionego od 15 września 2017 roku do stycznia 2018r. w C., eliminując okres w którym oskarżony był zarejestrowany w PUP.

O uchylaniu się od obowiązku łożenia na utrzymanie córki w okresie od 15 września 2017 r. do stycznia 2018 r. świadczy to, że oskarżony nie czynił starań o podjęcie legalnego zatrudnienia, nie jest zarejestrowany w urzędzie pracy i pracuje jedynie dorywczo. Oskarżony jest osobą zdrową i nie ma żadnych obiektywnych przeciwwskazań do tego, żeby pracę podjął lub skutecznie poszukiwał. Jednocześnie wobec braku dokonywania jakichkolwiek wpłat w tym okresie oczywistym jest, że powstała zaległość przekracza równowartość co najmniej trzech świadczeń alimentacyjnych. Oskarżony jest osobą pełnoletnią i w warunkach niniejszego stanu faktycznego rozpoznawał znaczenie swojego zachowania, należy ocenić, iż popełnił przypisany mu w wyroku czyn umyślnie w zamiarze bezpośrednim. W konsekwencji sąd uznał, że oskarżony popełnił przestępstwo penalizowane w 209§1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Art. 66 § 2 kk stanowi, że warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W rozpoznawanej sprawie zostały spełnione wszystkie powyższe przesłanki. W powyższym świetle należy wskazać, iż oskarżony jest osobą niekaraną oraz prowadzi życie zgodne z porządkiem prawnym. Utrzymuje regularne kontakty z dzieckiem, wspiera matkę w wychowywaniu dziecka. Przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 209 § 1 kk jest prawo do zabezpieczenia materialnego osób, które nie są w stanie samodzielnie się utrzymać i prawo do godnych warunków egzystencji. Zważywszy na to, że obowiązek zabezpieczenia materialnego małoletnich nie spoczywa tylko i wyłącznie na oskarżonym, oraz że zagrożenie karą za ten czyn jest niewysokie, uznać należy, że dobro chronione tym przepisem nie należy do stojących najwyżej w hierarchii dóbr chronionych przepisami kodeksu karnego. Dokonując oceny rozmiaru wyrządzonej szkody należy zauważyć, że okres popełnienia przestępstwa to niewiele ponad 4 miesiące. W tym czasie córka nie była narażona na brak zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, oskarżony utrzymywał także z dzieckiem stały kontakt. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego mu nie może być uznany za znaczny. Oceniając natomiast stopień winy oskarżonego sąd uwzględnił jego wiek, poziom wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sytuację motywacyjną.

Rozważając zatem wszystkie istniejące w sprawie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony zasługuje na warunkowe umorzenie postępowania na okres próby wynoszący 1 rok. Jakkolwiek zachowanie oskarżonego niewątpliwie było niewłaściwe, to zdaniem Sądu sam fakt toczenia się postępowania przeciwko niemu winien stanowić ostrzeżenie i być wystarczającą represją za ten czyn, zaś wyrok warunkowo umarzający postępowanie zawiera w sobie stwierdzenie winy i sprawstwa danej osoby i pozwala, przy spełnieniu przesłanek wskazanych w przepisie art. 66 § 1 i 2 kk, na odstąpienie od skazania i karania takiej osoby oraz poddanie sprawcy próbie.

Dla pełnej realizacji celów poddania oskarżonego próbie, a także dla zapewnienia gwarancji regularnego wspomaganie matki dziecka przez oskarżonego, Sąd zobowiązał go na podstawie art.67§ 3kk i art.72§ 1pkt 3 kk do bieżącego łóżenia na utrzymanie córki, oddając go na podstawie art.67§ 2 kk w okresie próby pod dozór kuratora.

Zgodnie z art.67§3 kk Sąd orzekający w przypadku warunkowego umorzenia postępowania nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości lub w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę. Sąd obowiązany jest do nałożenia na sprawców obowiązku naprawienia szkody wyłącznie wówczas, gdy powstanie szkody w zakresie dóbr pokrzywdzonego jest następstwem popełnionego przez nich przestępstwa. Jednocześnie obowiązek taki ciąży na sądzie tylko wtedy, gdy szkoda taka w czasie warunkowego umorzenia postępowania karnego nadal istnieje. Wskazać należy, że w realiach niniejszej sprawy uprawnione dziecko nie poniosło szkody – uzyskiwało bowiem w okresie objętym zarzutem świadczenie z funduszu alimentacyjnego, ojciec wywiązywał się także z obowiązków opiekuńczych względem dziecka, nadto w przestępstwach niealimentacyjnych nie można mówić o zadośćuczynieniu za krzywdę, która miałaby wynikać z niewykonywania się z zobowiązań. Sąd odstąpił zatem od orzeczenia względem oskarżonego obowiązku nawiązki (o którą wnosił oskarżyciel) uznając, iż skoro nie ma podstaw do orzekania odszkodowania i zadośćuczynienia, to i nie ma podstaw do orzekania zamiast nich nawiązki.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu mając, a na względzie uzyskiwane dochody i zasądzone obowiązki zwolniono go od ponoszenia opłaty.

(...)/6/2018 r SSR Agnieszka Knade-Plaskacz